

תת"ע 13243/07/19 - ארץ קדושאי עדי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 13243-07-19 מדינת ישראל נ' ארץ קדושאי עדי
תיק חיצוני: 10152924394

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקשת	ארץ קדושאי עדי
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת ביום 7.10.19.

כנגד המבקשת הוגש ביום 31.7.19 כתב אישום המייחס לה עבירה של נהיגה במהירות מופרזת, עבירה מיום 5.7.18.

ישיבת הקראה נקבעה ליום 7.10.19, אך המבקשת לא התייצבה לדין, ובנסיבות בהן הוצג אישור מסירת הזמנה לדין אשר לא נדרש, נשפטה המבקשת בהיעדרה, ונדונה לקנס כספי (קנס המקור בצדה של העבירה).

בבקשה מיום 14.11.19 טענה הנאשמת, כי ביקשה להישפט מאחר ולא ביצעה את העבירה בדו"ח ולא הגיעה למהירות המיוחסת; ולא קיבלה לביתה הזמנה לדין; ומאישור המסירה עולה כי הכתובת אינה מדויקת (רחוב שבזי 35 במקום שבזי 35).

עד היום לא ניתנה תגובת המשיבה, ומכאן החלטתי, על בסיס החומר הקיים.

לאחר שבחנתי את טענות המבקשת ושקלתי את מכלול הנסיבות, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

דין

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

בענייננו, כפי שעולה מאישור המסירה בתיק בית המשפט, הזמנה לדין נשלחה למבקשת וחזרה בציון 'לא נדרש'. כאשר

עמוד 1

הזמנה לדין נשלחה בדואר רשום לכתובת המדווחת במשרד הפנים וחזרה בציון "לא נדרש" חלה חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א. לתקנות סדר הדין הפלילי (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018), פסקה 42; רע"פ 805/09 **שמואל פרפרה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.02.2009)). בענייננו, המבקשת לא הוכיחה כי לא קיבלה את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בה ולא עקב הימנעותה מלקבלה, ולא הציגה כל ראיה שיש בה כדי להוכיח כי היא לא קיבלה את ההזמנה לדין מסיבות שאינן תלויות בה; ואינני סבורה כי יש בעובדה שההזמנה לדין נשלחה לכתובת הבית ברחוב שבזי ב35 במקום 35 כדי לסתור את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44א. לתקנות סדר הדין הפלילי, ולהצדיק את ביטול פסק הדין.

אין גם בטענת המבקשת כי לא ביצעה את העבירה כדי להצדיק ביטול פסק הדין.

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (רע"פ 2474/18 **יואל גולדברג עו"ד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.07.2018)); ועל פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בכדי להקים חשש לעיוות דין (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

בענייננו, לבד מהטענה כי לא ביצעה את העבירה ולא הגיעה למהירות המיוחסת, לא נטענה טענה ולא הונחה תשתית ראייתית המצביעה על סיכויי הגנתה של המבקשת, וודאי לא בעוצמה שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כדי לבסס עילה של חשש ממשי לעיוות דין.

בנסיבות המתוארות לעיל, דין הבקשה להידחות אף ללא קבלת עמדת המדינה.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נדחית.

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, כ' כסלו תש"פ, 18 דצמבר 2019, בהעדר הצדדים.